

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobců: **xxxxxx**

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Řízení se vůči žalobkyni H. D. zastavuje.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobci napadli postup žalované a v návrhu výroku rozsudku se domáhali, aby soud nařídil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o obnově řízení ve věci čj. MR-S 342-17-OSU-KL-4 (jedná se o číslo jednací rozhodnutí stavebního úřadu – Městského úřadu Rosice, odboru stavebního úřadu (dále také jen „*městský úřad*“), ze dne 3. 2. 2017, které nabylo právní moci dne 25. 2. 2017 (dále také jen „*rozhodnutí o povolení užívání stavby*“), a jímž byla povolena do užívání stavba „Chlív a přístřešek“ na pozemku st. p. X v katastrálním území X, stavebníkem byla třetí osoba).

Žalobkyně b) vzala svou žalobu v průběhu řízení zpět, soud tak vůči ní řízení zastavil (výrok I. rozsudku). Nadále bude soud v textu označovat za účastníka řízení pouze žalobce a).

Žalobce v podané žalobě nejprve zrekapituloval proběhlé řízení týkající se shora uvedené stavby. V další části žaloby nazvané „žalobní body“ uvedl, že dne 24. 11. 2019 podal Krajskému úřadu Jihomoravského kraje (dále také jen „*krajský úřad*“) podnět o obnovu řízení z důvodu nezákonně zkolaudované stavby jako opomenutí účastníci podle ust. § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), krajský úřad rozhodl usnesením ze dne 9. 12. 2019 o postoupení věci Městskému úřadu v Rosicích, žalobci následně požádali krajský úřad o převzetí věci, dne 21. 2. 2020 od krajského úřadu obdržel odpověď. Vytýká krajskému úřadu, že nedodržel lhůtu podle ust. § 71 správního řádu, považuje sdělení za nesprávný úřední postup. Proto podal krajskému úřadu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 správního řádu, a vůči ministerstvu pro místní rozvoj podáním ze dne 9. 4. 2020. Následně obdržel sdělení od ministerstva pro místní rozvoj, že tvrzenou nečinnost krajského úřadu neshledalo. Poté podal dne 13. 6. 2020 stížnost proti nezákonnému postupu podle ust. § 175 správního řádu s žádostí o nápravná opatření a následným uplatněním opatření proti nečinnosti podle ust. § 80 správního řádu, a namítali podjatost oprávněné úřední osoby. Následně mu bylo sděleno ministerstvem, že postupem podle ust. § 156 odst. 1 a 2 správního řádu neshledalo důvody pro změnu či zrušení sdělení ministerstva ze dne 15. 5. 2020, sdělení vydala oprávněná úřední osoby, která je podle názoru žalobce podjatá. Uvádí, že pokud správní orgán nevydá rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní opatření z moci úřední, jakmile se o tom dozví, že rozhodnutí je individuální správní akt a výsledkem aplikace práva, po interpretaci právní normy. Opatření proti nečinnosti musí být vydáno ve lhůtě pro rozhodnutí, v rámci opatření proti nečinnosti může nadřízený správní orgán věc převzít a rozhodnout v ní namísto nečinného úřadu. Dále uvádí, že výkladem ust. § 35 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb. lze prokázat, že byli od počátku diskriminováni z důvodu sociálního postavení, invalidního stavu a ženského pohlaví, neboť s nimi nebylo jednáno obvyklým způsobem. Uvádí, že obnovy řízení se může domáhat ten, kdo nemohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, neboť vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které existovaly v době původního řízení a které nemohl uplatnit v původním řízení. Žalovaný je správní orgán, který rozhodoval v posledním stupni a má vydat rozhodnutí ve věci nečinnosti při obnově řízení podle ust. § 79 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., kdy namísto rozhodnutí vydává nezákonná sdělení.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, odkázal na obsah správního spisu s tím, že podání žalobců byly řádně vyřízeny sdělením ze dne 13. 7. 2018, ze dne 15. 5. 2020, ze dne 2. 7. 2020 a ze dne 16. 9. 2020. Dále poukázal na to, že nemůže vydat rozhodnutí o obnově kolaudačního řízení, neboť nerozhodoval v posledním stupni. Nebyla shledána ani nečinnost krajského úřadu, jak žalovaný uvedl ve sdělení ze dne 15. 5. 2020, a poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, čj. 4 Azs 187/2017-36 týkající se nemožnosti domáhat se vydání opatření proti nečinnosti žalobou na ochranu proti nečinnosti.

Z obsahu předloženého správního spisu plyne, že žalobce podal žádost o uplatnění proti nečinnosti datovanou dne 9. 4. 2020 a vymezil ji tak, že podáním ze dne 24. 11. 2019

podal krajskému úřadu podnět o obnovu řízení ve věci rozhodnutí o povolení užívání stavby, a uvedl, že krajský úřad usnesením postoupil věc městskému úřadu, současně uvedl, že žádal o převzetí věci krajský úřad, dne 21. 2. 2020 od krajského úřadu obdržel odpověď ve věci obnovy řízení. Žádost byla doplněna podáním datovaným 7. 5. 2020. K podání bylo ministerstvem zpracováno sdělení ze dne 15. května 2020, čj. MMR-25921/2020-83/1242, v němž je mj. uvedeno, že po vyžádání spisového materiálu je patrné, že krajský úřad k podnětu ze dne 11. 8. 2016 zabýval a vyrozuměl sdělením ze dne 12. 10. 2016, dále je rekapitulováno další šetření ve věci užívání stavby. V odůvodnění jsou dále vyhodnoceny další podání žalobce se závěrem, že nečinnost krajského úřadu nebyla shledána.

Další podání žalobce učinil dne 16. 6. 2020, na to žalovaný reagoval sdělením ze dne 2. 7. 2020, čj. MMR-33816/2020-83/1606, kdy podání bylo posouzeno jako podnět podle ust. § 42 správního řádu podle ust. § 156 odst. 1 a 2 nebyly shledány důvody pro změnu či zrušení sdělení ze dne 15. 5. 2020.

Další podání žalobce bylo ze dne 1. 9. 2020, na to bylo reagováno sdělením ministerstva ze dne 16. 9. 2020, čj. MMR-47327/2020-96/4, že žádost o přeshetření stížnosti nebyla shledána důvodnou.

Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu je v době vydání tohoto rozsudku (ust. § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

V dané věci již podle návrhu výroku rozsudku nemůže být žalovaný zavázán k vydání příslušného rozhodnutí, neboť v řízení o obnově řízení ve věci vydaného rozhodnutí o povolení užívání stavby žalovaný nemá žádné postavení správního úřadu, který by ve věci byl oprávněn o obnově řízení rozhodovat, a žalobce to ani netvrdí. Žalobce výslovně v návrhu výroku rozsudku označil jako věc, v níž se domáhá povinnosti vydat rozhodnutí, věc obnovy řízení ukončeného vydáním rozhodnutí o povolení užívání stavby, jak je patrné z předloženého správního spisu, úřadem, který ve věci rozhodl, byl městský úřad; z předloženého správního spisu neplyne, že by ve věci rozhodoval krajský úřad. V tomto řízení žalovaný nikde nemohl vystupovat (resp. žalobce nikde netvrdí, že by vystupoval) jako správní orgán, který v ní rozhodoval, proto podle ust. § 100 odst. 2 a 3 správního řádu podaná žaloba nesměřuje vůči příslušnému úřadu. Obecněji z žalobních tvrzení nikde nevyplývá, že by žalovaný byl v této věci oprávněn rozhodovat, a to ani v případě postupu podle ust. § 80 odst. 1 správního řádu, žalovaný to neuvádí a z obsahu správního spisu nic takového neplyne.

Za této procesní situace tak podle názoru soudu další posouzení proběhlého správního postupu není nutné, a to včetně reakce žalovaného na jeho podněty, kterými se u něho domáhal povolení obnovy řízení. Pokud se žalobce domáhá vydání rozhodnutí vůči správnímu orgánu, který ve věci nerozhodoval, pak ani jeho další postup (opatření proti nečinnosti, další podněty) nemá pro tuto věc význam, neboť se tím shora uvedený nedostatek důvodnosti žaloby nemůže odstranit.

Soud pak dále uvádí, že žalobou na ochranu proti nečinnosti se může obecně účastník domáhat pouze u věci samé, kde nečinnost tvrdí, nikoliv vydání opatření proti nečinnosti podle správního řádu. V takovém případě by se jednalo o nepřípustnou žalobu, nicméně je nutné uvést, že ničeho takového se žalobce v návrhu výroku rozsudku nedomáhal.

Pro úplnost soud uvádí, že vzhledem k rozhodovacímu důvodu již neověřoval skutečnost, zda žalobce vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti, neboť pokud žalobcem označený žalovaný nemůže vydat rozhodnutí ve věci, těžko se mohl žalobce důvodně domáhat vůči takovému subjektu ochrany proti nečinnosti. Soud uvádí, že žalobu zamítl, neboť v rozsudku věcně hodnotí hmotněprávní legitimaci žalovaného.

Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku. Ve vztahu k žalobkyni b) je výrok o náhradě nákladů řízení odůvodněn ust. § 60 odst. 3 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu